

गौरीगञ्जमा सर्वसुलभ मूल्यमा पिसिआर

दमक (प्रस) / भारतीय सीमावर्ती क्षेत्र भाषाको गौरीगञ्ज गाउँपालिकामा कोरोना भाइसको संक्रमण परिचानका लागि सशुल्क पिसिआर परीक्षण गर्न थालिएको छ। गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि सशुल्क गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणका लागि धरनार्थित वीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको प्रयोगशालामा पठाईएको गौरीगञ्ज स्वास्थ्य शाखा प्रमुख रामचन्द्र मिश्रले बताए। कोरोना भाइसको महामारी समुदायस्तरमा गौरीगञ्जको आयोजना र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको समन्वयमा बिहीबाट व्यापारी र सर्वसाधारणको सशुल्कमा स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू वाणिज्य संघ अध्यक्ष वाणिज्य संघ अध्यक्षमहोले बताए। स्वावर्धीकरणका लागि धरनार्थित वीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको प्रयोगशालामा पठाईएको गौरीगञ्ज स्वास्थ्य शाखा प्रमुख रामचन्द्र मिश्रले बताए। कोरोना भाइसको महामारी समुदायस्तरमा गौरीगञ्जको आयोजना र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको समन्वयमा बिहीबाट व्यापारी र सर्वसाधारणको सशुल्कमा स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ।

मेचीनगर ९ नम्बर वडा कार्यालय आफ्नै भवतमा

मेचीनगर (प्रस) / मेचीनगर उप्रेती तथा नगरपालिकाका प्रमुख नगरपालिकाको ९ नम्बर वडा प्रशासनिक अधिकृत महेन्द्रकुमार

कार्यालयको नवीनीर्वित भवनको शुरुवात विधिवत उद्घाटन गरिएको छ। नगरप्रमुख विमल आचार्य, उपप्रमुख मीना पोखरेल

कम्युनिष्टहरूका

गरिएको लकडाउनमा राहत बाँझे, भनाइ छ। वर्तमान सरकारका काठमाडौं र विदेशका विभिन्न टाउनबाट गरीब मजदूरहरूको उद्धार गर्ने मामिलामा समेत सरकारले कम्युनिज्म भित्राएका उनले त्याको लागि एकत्रित र बलियो काग्रेसको आवश्यकता रहेको पनि भनेयस्तो संक्रमणको बेता कम्युनिज्म अन्तर्गत भवनको उद्घाटन गरिएको छ। नगरप्रमुख विमल आचार्य, उपप्रमुख मीना पोखरेल

कम्युनिष्टहरूको लागि अन्तर्गत कम्युनिज्म भए तिनको उद्धार हुने, कम्युनिष्टले चलाउने गाडीका पास पाइने, काग्रेस वा अरुका गाडीले पास नपाउनेसम्मको हक्कत कम्युनिज्म सकारात्मको छ। संक्षिप्त सम्बोधनका क्रममा नेता सिटीलाई वर्तमान सरकारको ३ वर्षको कार्यकाल व्यर्थीमा वितेको टिप्पणी गर्दै भने- मध्ये भन्न चाहन्न प्रधानमन्त्रीजूले नै निर्वाचन जितेको क्षेत्रमा उभिए बोलिरहेको छ।

कम्युनिष्ट सरकारीवरुद्ध आकामक रूपमा प्रस्तुत भएका नेता सिटीलाई आफै पार्टीको नेतृत्वप्रति पनि घुमाउँदै शैलीमा कडा रुपमा प्रस्तुत भए। उनले पार्टीको १३ औं माहाधिवेशनसम्म कुनै समस्या नहेको तर आसन्न १४ औं महाधिवेशनप्रति भने केन्द्रसरकारी असली रुप प्रस्तुत आशाकाहरू उभिएका थालेको संकेत गरे। कार्यतालिकामुख्यमात्रामा यही कागुनमा हुनुपर्ने १४ औं महाधिवेशन प्रकाशित तर त्यो लग्नाए आगामी २०७९ मा हुने निर्वाचनका लागि अपुग हुने सिटीलाई थिए।

फैलिरहेको अवस्थालाई मध्यनजर गर्दै गौरीगञ्जका व्यापारीसहित ईच्छुक सर्वसाधारणलाई सर्वसुलभ दरमा परीक्षण गर्न शुरू गरिएको उद्योग वाणिज्य संघ गौरीगञ्जका अध्यक्ष मरुना महोले बताए। समुदायस्तरमा कोरोनाको संक्रमण नफैलियोस् भन्ने उद्देश्यले कोरोना भाइसको पिसिआर परीक्षण गर्दा कमितमा १५ हजार रुपैयाँ खर्च हुने भए पनि गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको व्यापारीलाई ५ सय ५ हजार सर्वसाधारणलाई २ सय ५० रुपैयाँ संघ पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ।

गौरीगञ्जको आयोजना र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको समन्वयमा बिहीबाट व्यापारी र सर्वसाधारणको सशुल्कमा स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

अब वडाका सबै काम नयाँ भवनबाट सञ्चालन हुने बडाव्यक्त गोपाल श्रेष्ठले जानकारी दिए। कार्यालय भवन निर्माण आयोजनाको कुल लागत ९ लाख २० हजार ४३ रुपैयाँ अनुमान गरिएपनि ६८ लाख ६५ हजार १ सय ४५ रुपैयाँमा आयोजनाको सम्भौत भएको थिए।

मेचीनगर नगरकार्यालयका बाट ३८ लाख ६५ हजार १ सय ४५ रुपैयाँ र जिल्ला समन्वय समिति भाग्यावाट ३० लाख रुपैयाँ सोत जुटाइ २०७६ साल भदौ १८ गतेबाट निर्माण शुरू गरिएको थिए।

मेचीनगर नगरकार्यालयका बाट ३८ लाख ६५ हजार १ सय ४५ रुपैयाँ र जिल्ला समन्वय समिति भाग्यावाट ३० लाख रुपैयाँ सोत जुटाइ २०७६ साल भदौ १८ गतेबाट निर्माण शुरू गरिएको थिए।

कम्युनिष्टहरूको प्रयोग नगरी उपचार विवर्द्धन अन्तर्गत सञ्चालित सेलुल्ड ग्रूप अफ इन्टरप्राइजेजलाई २५ हजार टन युरिया आपूर्तिको जिम्मा पाइएको थिए। कार्यालय भवन निर्माण आयोजनाको कुल लागत ९ लाख २० हजार ४३ रुपैयाँ अनुमान गरिएपनि ६८ लाख ६५ हजार १ सय ४५ रुपैयाँमा आयोजनाको सम्भौत भएको थिए।

मेचीनगर नगरकार्यालयका बाट ३८ लाख ६५ हजार १ सय ४५ रुपैयाँ र जिल्ला समन्वय समिति भाग्यावाट ३० लाख रुपैयाँ सोत जुटाइ २०७६ साल भदौ १८ गतेबाट निर्माण शुरू गरिएको थिए।

गौरीगञ्जको आयोजना र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको समन्वयमा बिहीबाट व्यापारी र सर्वसाधारणको सशुल्कमा स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। उडीहरू सबैको संकलित स्वावर्धीकरणको संकलन गरिएको छ। भारतीय सीमासंग जोडिएको गौरीगञ्जमा कोरोना भाइसको उच्च जोखिम रहेको छ।

गौरीगञ्जभित्रका बवानेटाइनमा बसेका ३ जनासहित ५३ जना व्यापारी तथा ईच्छुक सर्वसाधारणको पिसिआर परीक्षणका लागि स्वावर्धीकर

सम्पादकीय

संक्रमण रोकन हरसंभव उपाय

विस्तारैविस्तारै संक्रमण बढौ नेपालमा कोरोना संक्रमण अब आमरूपमा फैलिसकेको छ । संक्रमणले गाउँ, सहर, क्याम्प, व्यारेक, कार्यालय र बस्ती कहीं पनि छाडेको छैन । विदेश गएर आएका, स्वदेशभित्र घुमफिर गरेका, एकै ठाउँमा बसिरहेका, घर तै नछोडेकालाई समेत कोरोनाले छोएको छ ।

यस्तो अवस्थामा आमरूपमा पिसिआर
 परीक्षण गरी संक्रमित तथा असंक्रमित छुट्याई
 उपचारका सबै उपाय अवलम्बन गरिनुपर्छ । अब
 विदेशबाट ल्याइनुपर्ने नेपाली ल्याइसकिएका छन् ।
 स्वदेशमा फर्किङ्गरहेका पनि आआफ्ना स्थानमा
 रहेका छन् । यसैबेला सरकारले आमपरीक्षणको
 उपाय अपनाउनुपर्छ । केवल पुरानै र विफल भएका
 कोरोना संक्रमणका उपाय गरेर मात्र सम्भव छैन ।

मृतक र संक्रमितहरूको आँकडा थिपिदै गएपछि स्थिति भयावह हुँदै जाने देखिएको छ । देशभर मानिसमा सन्त्रास फैलिएको छ । तर पनि रोकथाम र नियन्त्रणका उपाय प्रभावकारी रूपमा अधिकढाइएको छैन । संघीय, प्रादेशिक तथा स्थानीय सरकारले संक्रमणको यो उभारलाई धान्न सक्नेगरी तयारी गरेका छैनन् । स्थानीय जनता पनि जति सतर्कता अपनाउनुपर्ने हो, त्यति सतर्क भएको देखिँदैन ।

संक्रमण बदूदै जाँदा पीसीआर परीक्षणलाई जति
व्यापक बनाइनुपर्ने हो, त्यसो हुन सकिरहेको
छैन । संक्रमितका लागि भेन्टिलेटर, आइसोलेसन,
अस्पताल तथा सुविधा सम्पन्न बेडहरूको व्यवस्था
गरिएको छैन । सरकारले कोरोनाको नाममा
खबाँको बजेट कहाँ र कसरी खर्च गन्यो, त्यसको
लेखाजोखा नै छैन । अहिले कोरोना महामारीको
संक्रमण अनियन्त्रित र असन्तुलित हुँदै गएपछि
देशव्यापी रूपमा नयाँ अस्पताल, भेन्टिलेटर,
उपचार कक्ष र क्वारेन्टाइनको आवश्यकता बदूदै
गएको छ । तर, त्यस अनुरूप तयारी देखिँदैन ।
यस्तो अवस्थामा सम्भाव्य वैकल्पिक उपाय सबै
अपनाएर अघि बदनुको विकल्प छैन ।

❖ कर्मल सवेटी

युवा प्रतिभा प्रलायन कर्सरी रोकने ?

करिब २० प्रतिशत नर्स विदेसिएका छन् । त्यसैगरी नेपाल इन्जिनियर काउन्सिलमा दर्ता भएका ५५ हजार इन्जिनियरमध्ये ५० प्रतिशत विदेशमा रहेको अनुमान छ । कृषि तथा वन विज्ञान अध्ययन गर्ने विद्यार्थीको अवस्था पनि उस्तै छ । कृषिप्रधान देशमा कृषि प्राविधिकको अभाव छ । प्राविधिक र अप्राविधिक गरी प्रति वर्ष करिब ५० हजारको हाराहरीमा युवा अध्ययनको नाममा विदेसिएका छन् । अध्ययनका नाममा विदेसिएका अधिकांश युवा पीआर, ग्रिन कार्डको बहानामा विदेशमै सेटल हुने गरेका छन् । पढाइ सक्के मातृभूमि फर्केका युवा पनि सोचेअनुसारको काम र

यो अभियान करत प्रभावकारी होला,
त्यो हेर्न बाँकी छ । युवा प्रतिभालाई
स्वदेश फर्किउने कि विदेश जान
नपर्न वातावरण निर्माण गर्ने बहस
गर्न जरुरी छ । के कारणले युवा
विदेसिए त्यसको विषयमा सरकारले
गहन छलफल गर्नुपर्छ । अहिलेको
विश्वव्यापीकरण र सूचना-प्रविधिको
युगमा हामीले प्रतिभा पलायनलाई
रोकछौं भनु सम्भव हुँदैन । देशबाट
अध्ययनका लागि मात्र होइन,
रोजगारीका लागि पनि ठूलो श्रमशक्ति
बाहिरएको छ ।

श्रम, रोजगार तथा सामाजिक
सुरक्षा मन्त्रालयले मुलुकका ७ सय
५३ वटै स्थानीय तहबाट संकलन

मरकारले वैदेशिक रोजगारीबाट ८
घुर्ब ७० अर्ब रुपैयाँ रेमिट्यान्स जम्मा
न्यो । संसारका विकसित देशहरूको
तिताहास हेर्ने हो भने युवाहरूको श्रम
परिसनाबाट नै समृद्धि हासिल गरेका
अङ्ग । हामी भने युवाहरूलाई बाहिर
आखेर समृद्धिको कुरा गरिरहेका छौं ।
नबसम्म विकासको मूल प्रवाहमा
युवाहरूलाई प्रत्यक्ष सहभागी गराउन
पर्नकालै तबसम्म मुलुक समृद्धिको
देशामा अधि बढ्न सक्दैन । युवा
वलायमान जनशक्ति हो । यसले
वाभाविक रूपमै अवसरको खोजी
परिहेकै हुँच । उपयुक्त अवसरको
खोजीमा भौतारिहेको युवा जहाँ
अवसर देख्छ त्यहीं जान्छ । आज
अवसरको खोजी
बौद्धिक पलायनता
एको छ ।
यसरी बढ्दो युवा प
राज्यले युवामा लगाए
लगानीमैत्री वाताप
गरेर थप रोजगारिः
सिर्जना गर्नुपर्छ
रोजगारीको ग्यारेन
माध्यमिक शिक्षाल
र प्रयोगात्मक बानाई
गरेपछि अध्ययनसं
स्थुनिश्चितता गरिनुपर्छ
इन्जीनियर, नर्स, त
सूचना-प्रविधि विज्ञान
जनशक्तिलाई छ

मा मुत्तुकबाट
अझे बदौ
लायनलाई रोकन
नी बढाउपुर्छ ।
वरण सिर्जना
का अवसरहरू
। अध्ययनसँगै
री गर्नुपर्छ ।
लाई व्यावाहारिक
१२ कक्षा पास
गै रोजगारीको
पर्छ । डाक्टर,
कृषि प्राविधिक,
जस्ता प्राविधिक
त्रिवृति दिए

लागि शैक्षिक प्रमाणपत्रका आधारमा
सहुलियत कर्जा दिने र सोको बिमा
पनि गरिदिने । विदेशबाट उच्च
शिक्षा हासिल गरेर फर्केका युवालाई
उनीहस्तको विज्ञताअनुसार सीधै
रोजगारी दिने व्यवस्था मिलाउने ।
वैदेशिक लगानी बढाउन बहुराष्ट्रीय
कम्पनीसँग सहकार्य गरी उद्योग र
कलकारखानाको विकास गर्ने ।
शिक्षा र स्वास्थ्यलाई निःशुल्क र
गुणस्तरीय बनाउने । प्राज्ञिक
अध्ययन-अनुसन्धानका लागि
अनुसन्धान केन्द्रको स्थापना र
विकास गर्ने । विज्ञान र प्राविधिको
विकासका लागि हरेक स्थानीय
तहमा आविष्कार केन्द्रको स्थापना

अहिले मुलुक नवनिर्माणको अभियानमा छ । यसबेला देशमा दक्ष र प्राविधिक जनशक्तिको खाँचो छ । तर, प्रतिभा पलायनले गर्दा दक्ष जनशक्तिको अभाव छ । त्यसैले मुलुक निर्माणको महाअभियानमा युवाहरूलाई विकासको साभेदार बनाउनुपर्छ ।

दाम नपाउँदा पुनः विदेश नै फक्कने
गरेका छन् ।

गरेको तथ्यांकअनुसार मुलुकमा १७
लाख बेरोजगार छन् । यो मुलुकको
कूल श्रमसत्तिको २१.५४ प्रतिशत
हो । आर्थिक वर्ष २०७५/०७६
मा वैदेशिक रोजगारीमा ५ लाख
८ हजार ८ सय २८ नेपाली युवा
विदेशिए । नेपाल राष्ट्र बैंकका
अनुसार आ.व. २०७५/०७६ मा

पालमा रोजगारीको सम्भावना अभएकै कारण युवा बिदेसिएका अनु। स्वदेशमै रोजगारीका अवसर संसर्जना हुने हो भने अधिकांश युवा बिदेसिने थिएनन्। अध्ययनका लागि जापान, अस्ट्रेलिया, युरोप, अमेरिका, चीन जस्ता युवाहरूको प्राथमिकता रही रोजगारी नै हो। रोजगारी र

ने र अध्ययनपश्चात् सरकार को म्यारेन्टी गर्ने । अहिंसा व्यवहार गरा एको सेवा सुविधाभन्दा बढा बढा बढाउने । श्रमप्रतिको समाजमा न श्रम संस्कृतिको विकास न कामलाई सानो र ठूलो भन्ने भेदभावको अन्त्य गर्ने । युवाहरी र उद्यमशीलता सिर्जनावाली

विकास सम्भव छ । विकासमा
युवाहस्त्रो साभेदारीले नै समृद्धिमा
टेवा पुच्याउँछ । त्यसैले सरकारले
युवालाई केन्द्रबिन्दुमा राखेर नीति,
योजना र कार्यक्रम तय गर्नु जस्ती
छ । युवाहस्त्रको ऊर्जाशील समय र
सीपि विदेशी भूमिमा खर्चेर समृद्ध
नेपालको परिकल्पना गर्नु दिवास्वर्वन
हो ।

कुनै पनि संरचना निर्माण गर्दा विपद्भारे पहिले नै विश्लेषण गरी थोरै थप लगानी गर्ने हो भने ठूला-ठूला क्षतिहरू कम गर्न मिक्कित्त !

विषय प्राकृतिक विपद्सम्बन्धी तथ्यांकलाई पनि हेर्ने । राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणको अनुसार वैशाखदेखि श्रावण १२ सम्मको तथ्यांकअनुसार बाढी पहिरो र चट्याइबाट विविध समस्यालाई सम्बोधन गर्न हाप्ने क्षमताले धाने देखिन । त्यसैले तलका केही न्यूनीकरणका उपायहरू अपनाउन सकेमा समयसापेक्ष र प्रभावकारी हुन्ने देखिन्छ ।

आत्महत्यामा न्यूनीकरण तथा रोकथाम
लागि समुदायस्तरेखिं नै सबै सचेत ;
र सचेत गराउनु आवश्यक देखिन्छ
आत्महत्याको प्रमुख कारण उदासीन
जीवनमा असफलता, तनाव आदि भएक
आफूताई के कुराले तनाव दिएको
सोबारे आपनो मन मिल्ले व्यक्तिसँग आप
मनको कुरा भन्ने बानीको बिकास गर्ने
नियमित खानपान तथा दिनचर्यामा ध्य
दिने ।

घरमै बसी नियमित व्यायाम गर्ने, आफूलै
रमाइलो लाने तथा खुसी हुने कार्यह
गर्ने । यसो हाम्रो दिमागमा सकारात्मक सं-
ल्याउने हर्मोनहरू सेरोटोनिन, डोपामाइ
इन्डोरिफिन आदि जस्ता हर्मोनहरू सत्रिं
हुने हुँदा आत्महत्यासम्बन्धी सोचमा क
आउने तनाव तथा अन्य भावनात्म-
सम्पर्कमा कमी आउँङ् ।

समस्थायाना करा जाइछ ।
त्यसैगरी आफूले आप्सो संवेगलाई व
गर्न कोशिस गर्दागर्दै पनि नसकिए
मनोसामाजिक परामर्शदाताकोमा सम्प
गर्ने । अन्त्यमा यतिले पनि नभए
वा आत्महत्याको सोच आइह्ये
मनोचिकित्सककोमा तुरन्त सम्पर्क
गर्नुपर्दछ । साथै राज्यले पनि हालको प्रतिकृ
अबस्थामा आत्महत्या नियन्त्रणको ला
विविध कार्यक्रमहरू मानसिक स्वास्थ्य
कार्यक्रममा जोड्दै लानुपर्ने देखिन्छ
यदि आवश्यक परेमा यसै क्षेत्रमा क
गर्दै आएका विज्ञहरू तथा संघसंस्थार
छलफल गरी संयुक्त रूपमा कार्यक्रम
निर्माण गरी समुदायस्तरमा कार्यान्वय
गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

त्यसैगरी जनताका समग्र राज्यको आर्थिकस्तर माथि उकास्नका लागि आधुनिक कृषि प्रणालीका लागि ज्ञान सीपका साथे आर्थिक अनुदानसम्बन्धी कार्यक्रम, कृषि तथा घेरेलु उद्योगको प्रबर्धन, युवालक्षित रोजगारमुलक कार्यक्रम लगायत वर्षीपिछ्ठे भौगोंडै आएको विपद्लाई सम्बोधन गर्नका लागि विपद्ले गर्दा पार्ने जोखिमलाई कम गर्ने कार्यक्रमहरू जस्तै तटबन्ध निर्माण, दुरागामी असर पर्नेखालका उपकरणहरू जस्तै: डोजर, स्कार्पेटर आदिमा सकेसम्म कम गरी वातावरणमा असर नपर्ने गरी सङ्क सन्मानित गर्ने, पहिरो जाने स्थानमा बढी जरा भएको र माटो पक्न सक्नेखालको बृक्षारोपण गर्ने । कुनै पनि संरचना निर्माण गर्दा विपद्वारे पहिले नै विश्लेषण गरी थेरै यदि माथि भनिएका लक्षणमध्ये कुनै लक्षणहरू देखिएमा आफै सजग भई तुरुन्तै आइसोलेसनमा बस्ने र सास फेर्न अत्यन्तै कठिनाई भएमा वा आफ्लाई अत्यन्तै असहज महसुस भएमा तुरुन्त स्वास्थ्य संस्थामा जाने । यति गरेमा कोरोनाबाट डारउनुपर्ने आवश्यक छैन । हामीले याद गर्नुपर्ने कुरा मास्क लगाउने, साबुन पानीते राम्राहात धुने र भौतिक दुरी कायम गर्नाले कोभिड सर्ने सम्भावना अत्यन्तै न्यून हुन्छ । मानौं तपाईंले मास्क लगाउने, भौतिक दुरी कायम गर्ने तथा हात धुने कार्य नगर्दा माथि भनिएका लक्षणहरू देखिई परीक्षण गर्नुपरेको अवस्थामा टेस्ट गर्ने किट, मानव श्रोत लगायत सम्पूर्ण खर्च जोडाका कम्तमा १० हजार रुपैयाँ खर्च हुन्छ ।

थप लगानी गर्ने हो भने दूला-दूला क्षतिहरू कम गर्न सकिन्छ । कोभिड-१९ का लक्षण ज्वरो आउने, खोकी लाग्ने, स्वास फेर्ने गाहो हुने, गन्ध थाहा नहुने, स्वाद थाहा नहुने र हाल भाडापछालालाई पनि मानिएको छ । अनिवार्यरूपमा मास्कको प्रयोग, नियमित साबुन पानीले हात धुने, स्यानिटाइजरको प्रयोग र भौतिक दुरी कायम गर्नु नै हालको लागि कोभिड-१९ बाट बच्ने अचुक उपाय हो । यदि तपाईंले टेस्ट गरेर यदि पोजेटिभ आएमा यसलाई लुकाउने भन्दा आफूसँग सम्पर्कमा आएका व्यक्तिलाई जानकारी दिई परीक्षण गर्न मुभाव दिँऊँ, यसले थप संक्रमण फैलनबाट जोगाउँछ ।

